FUNDACJA JANA PAWŁA II
JOHN PAUL II FOUNDATION

BIULETYN / NEWSLETTER

VOL. VI, NO. 23 | PUBLISHED BY JOHN PAUL II FOUNDATION VIA DI PORTA ANGELICA 63 00193 ROME, ITALY
TEL. 06-9761-7577 TEL/FAX: 0039-0668-618-44; E-MAIL: jp2f@nettuno.it | SEPTEMBER 2008

DZIEŃ FUNDACJI JANA PAWŁA II — MAJ 2008

STYPENDYŚCI FUNDACJI W LUBLINIE

W bieżącym roku, zgodnie z decyzją Rady Administracyjnej Fundacji, Dzień Fundacji Jana Pawła II był po raz pierwszy obchodzony w dniu możliwie najbliższym daty urodzin Karola Wojtyły, Ojca Świętego Jana Pawła II. W lubelskim Domu Fundacji stypendyści, mieszkańcy oraz pracownicy Domu Fundacji świętowali 17 maja 2008 r.

W ciepłe sobotnie popołudnie zgromadzili się wszyscy, by świętować. Rozpoczęto Mszą św. dziękczynną, której przewodniczył rektor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II ks. prof. dr hab. Stanisław Wilk. Wśród koncelebransów był ks. prof. dr hab. Marian Radwan SCJ, inicjator programu stypendialnego i pierwszy dyrektor lubelskiego domu. W swej homilii Ksiądz Rektor zaakcentował, iż stypendyści Fundacji Jana Pawła II mają szczególny obowiązek być wiernymi dziedzictwu wiary i kultury, które przechowywali i przekazali ich przodkowie, mimo zakazu i prześladowań ze strony władz politycznych. Młodzież, dla której lubelski Dom Fundacji staje się miejscem schronienia na okres studiów, winna dawać godne świadectwo o nauce Kościoła i orędziu sługi Bożego Jana Pawła II we współczesnym świecie, gdzie panuje „kultura śmierci" i konsumpcjonizm. Ks. Rektor zachęcał, aby porzucić strach, i być odważnym świadkiem, świadkiem wiary, nadziei i miłości, jakim był sam Jan Paweł II. Modlitwą w tym dniu, w poczuciu wdzięczności, zostali ogarnięci dobroczyńcy i przyjaciele Fundacji, byli oraz obecni stypendyści i pracownicy. Proszono również o dar życia wiecznego dla zmarłych. Piękny śpiew scholi stypendystów Fundacji Jana Pawła II przyczynił się do głębokiego przeżycia liturgii. Po zakończeniu Mszy św. miało miejsce spotkanie na dziedzińcu Domu Fundacji. Na początku odmówiono modlitwę o rychłą kanonizację sługi Bożego Jana Pawła II. Następnie głos zabrał ks. rektor Stanisław

Wilk. Wskazał na liczne przejawy współpracy między Katolickim Uniwersytetem Lubelskim a Fundacją Jana Pawła II. Zaakcentował on także, iż młodzież z byłego ZSRR jest bardzo zdolna. Zachęcał stypendystów, by w czasie studiów wszechstronnie rozwijali się, poświęcając czas nauce oraz własnym zainteresowaniom. Złożył także obietnicę, iż jak do tej pory, tak i nadal będzie się starał o pomoc dla stypendystów ze strony Uniwersytetu. Ksiądz prof. Wilk kilka dni wcześniej został wybrany na kolejną kadencję. Była więc to obietnica wielce znacząca. Czas spotkania został również urozmaicony śpiewem polskich piosenek ludowych, jak też zagranicznych, znanych w krajach, z których pochodzą stypendyści.

Następnie pierwszy dyrektor Domu Fundacji Jana Pawła II w Lublinie ks. prof. Marian Radwan wspominał o początkach działalności stypendialnej w Lublinie. Opowiedział, jak za zrządzeniem Opatrzności Bożej odbyło się jego pierwsze spotkanie w Nowosybirsku z mieszkającym tam księdzem, i o prośbie o kilka stypendiów dla młodzieży z Syberii. Obecni stypendyści mieli również możliwość usłyszenia o początkach dzieła Fundacji i o decyzji Ojca Świętego Jana Pawła II o przydzieleniu kilkudziesięciu stypendiów dla młodzieży ze Związku Radzieckiego, aby mogła rozwijać się naukowo oraz duchowo.

Później głos zabrali: Cyryl Vojcel, jeden z pierwszych stypendystów i Michalina Kluskova – obecni doktoranci Wydziału Teologii. Pan Vojcel wspominał o budowie Domu Fundacji, w której również brał udział. Pani Michalina wspomniała, że podczas studiów w Lublinie spotkała swego męża, również stypendystę Fundacji. Byli stypendyści opowiadali o swoich osiągnięciach i działalności po ukończeniu studiów magisterskich. Szczególnie należy podkreślić, iż pani Michalina Kluskova obecnie również pracuje w Katolickim Uniwersytecie w Rużomberku na Słowacji, prowadząc zajęcia dydaktyczne.

Po wysłuchaniu tych wspomnień uczestnicy zostali zaproszeni na słodki poczęstunek, któremu towarzyszyły wspólne rozmowy. Do późnego wieczora słychać było śpiew stypendystów – młodzieży z Litwy, Ukrainy, Białorusi, Kazachstanu i Rosji.

Janie Pawle II, Patronie Fundacji, z pokorą i ufnością prosimy Cię o wstawiennictwo w domu Ojca, by dzieło, które zapoczątkowałeś rozwijało się i przynosiło obfite owoce.

Mar'yana Pravorska
stypendystka

JOURNÉE DE LA FONDATION JEAN PAUL II

Cette année conformément à la décision du Conseil d'Administration, la Journée de la Fondation Jean Paul II a été célébrée à une date libre, la plus proche possible de la date de naissance de Karol Wojtyla, le Pape Jean Paul II. A la Maison de la Fondation de Lublin, les boursiers et les employés l'ont célébrée le 17 mai 2008.

Ce chaud après-midi de samedi nous a réuni pour une célébration solennelle. La messe d'action de grâce fut présidée par le recteur de l'Université Catholique de Lublin, le prof. Stanislaw Wilk. Parmi les célébrants il y avait le père prof. Marian Radwan SCJ, l'initiateur du programme boursier de la Fondation et le premier directeur de la Maison de Lublin.

Dans son homélie, le Recteur a mis l'accent sur le devoir spécial incombant aux boursiers de la Fondation Jean Paul II, celui de la fidélité à l'héritage de la foi et de la culture que leurs parents avaient sauvegardés et transmis malgré les interdictions et les persécutions du pouvoir politique. Les jeunes pour qui la Maison de la Fondation est un lieu d'accueil pendant la période de leurs études doivent devenir de dignes témoins de l'enseignement de l'Eglise et du message de Jean Paul II dans ce monde où règne "la culture de la mort" et le consumérisme effréné. Des témoins sans peur et enthousiastes, de la foi, de l'espérance, de l'amour, à l'image de Jean Paul II lui-même.

Les bienfaiteurs et les amis de la Fondation, les boursiers et les employés actuels et retraités, tous ont été embrassés dans la prière de l'assemblée qui a demandé également la lumière éternelle pour ceux qui nous ont quitté. Cette célébration a été embellie grâce aux chants magnifiques de la chorale des boursiers.

La rencontre après la messe, dans la cour de la Maison de la Fondation, a commencé par la prière pour la canonisation du Serviteur de Dieu Jean Paul II. Le recteur Stanislaw Wilk a pris la parole pour souligner les bienfaits de la collabo-

ration de l'Université Catholique de Lublin avec la Fondation Jean Paul II. Il a souligné dans son discours que les jeunes de ex-URSS étaient très doués. Il les a encouragé à profiter de ce temps universitaire pour enrichir leur culture personnelle tant par les études que par leurs autres centres d'intérêt. Puis, il a promis de continuer ses efforts pour que l'Université aide toujours les boursiers, ayant été réélu recteur depuis peu.
Des chants du folklore polonais et des différents pays dont sont originaires les étudiants ont égayé la rencontre.

Le premier directeur de la Maison de la Fondation, le prof. Marian Radwan, a ensuite rappelé les débuts du programme boursier à Lublin. Il a raconté comment, grâce à la Providence, il a pu rencontrer un prêtre de Novossibirsk qui lui avait demandé quelques bourses pour des jeunes de Sibérie. Les étudiants ont pu également entendre parler des débuts de la Fondation et de la décision de Jean Paul II d'octroyer quelques dizaines de bourses aux étudiants venant de pays de l'ancienne Union Soviétique pour qu'ils puissent s'enrichir spirituellement et scientifiquement.

Cyryl Vojcel, un de premiers boursiers, et Michalina Kluskova – tous deux préparant actuellement leur doctorat en théologie – ont pris ensuite la parole. Cyryl Vojcel parlait de la construction de la Maison à laquelle il a participé et Michalina Kluskova a dit que c'est pendant ses études elle a connu sont mari, également boursier de la Fondation, mais ils ont surtout voulu témoigner de leurs parcours et réussites après leurs diplômes de maîtrise. Madame Michalina Kluskova, par exemple, travaille actuellement à l'Université Catholique de Ruzomberk en Slovaquie comme chargée de cours. Un buffet, autour duquel les jeunes de Lituanie, Ukraine, Biélorussie, Kazakhstan et Russie ont parlé et chanté jusqu'à tard dans la nuit, a clôturé cette Journée.
« Jean Paul II, Patron de la Fondation, nous Te prions avec l'humilité et confiance, d'intercéder pour nous à la Maison du Père pour que l'œuvre que Tu as créée se développe et porte des fruits abondants. »

WIZYTA ADMINISTRATORA FUNDACJI JANA PAWŁA II W SZWECJI

W dniach od 9 do 12 maja br. na zaproszenie Polskiej Misji Katolickiej w południowej Szwecji i naszego Towarzystwa Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II przebywał ze swoją pierwszą wizytą w tym kraju ksiądz prałat Stefan Wylężek.

Szwecja jest krajem luterańskim, który może poszczycić się wzrastającą liczbą katolików. Według oficjalnych statystyk w roku 1940 zarejestrowanych było jedynie 4000 wiernych, w 1970 - 70 000, natomiast w roku 2000 już 140 000. Jest to częściowo związane z przechodzeniem Szwedów na wiarę katolicką, jak również z imigracją z krajów katolickich. Kościół katolicki w Szwecji, skupiający około 70 narodowości, jest wielokulturowy. Jan Paweł II odwiedził kraje skandynawskie w dniach od 1 do 10 czerwca 1989 r. W Szwecji zatrzymał się w Sztokholmie i Vadstenie.

Z pięciu Towarzystw i Kół Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II działających na terenie Szwecji, założonych przez śp. mec. Bożysława Kurowskiego, trzy znajdują się na południu: w Lund, Malmö i Helsingborgu. Kościół pod wezwaniem świętego Tomasza z Akwinu w Lund powstał dzięki usilnym staraniom grupy Polaków przybyłych z obozów koncentracyjnych po II wojnie światowej. Początkowo znajdował się w kilku pokojach kamienicy czynszowej w centrum miasta. Obecny, wybudowany od podstaw, poświęcono w 1986 r. Właśnie w nim 11 maja, w dzień Zesłania Ducha Świętego odprawili uroczystą Mszę św. ksiądz prałat Stefan Wylężek i ojciec Wiesław Badan, rektor PMK. Do kościoła przybyli również członkowie Towarzystw Przyjaciół Fundacji z Malmö, Helsingborga i Landskrony. Zespół muzyczny z Helsingborga wspierał nasze modlitwy podczas Mszy świętej, a następnie akompaniował do śpiewu na spotkaniu w sali parafialnej.

W homilii usłyszeliśmy, że nigdy nie jesteśmy sami. Jezus nie zostawił Apostołów sierotami, zapowiadając przyjście Ducha Świętego, który po Jego odejściu przypomni im wszystko co On objawił. My też jako uczniowie Chrystusa nie jeste-

śmy sami, kiedy podejmujemy nasze codzienne decyzje, ani w naszych relacjach z innymi osobami. Duch Święty jednoczy, przychodzi do nas przez Chrystusa, powtarza nam, że Bóg jest miłością, uczy w jaki sposób również my możemy być miłością. Duch Święty prowadzi wszystko do doskonałości.

Kontynuując swoją homilię ksiądz Wylężek przypomniał, że w tym roku obchodziliśmy trzecią rocznicę odejścia Jana Pawła II do domu Ojca. *„Choć każda taka rocznica oddala nas czasowo od pontyfikatu, jesteśmy jednocześnie świadkami nadzwyczajnego fenomenu - Jan Paweł II jest żywy w sercach i umysłach niezliczonej rzeszy ludzi w różnych zakątkach świata jako wiarygodny świadek Chrystusa”* – powiedział.

Zarówno poprzedniego dnia w Malmö jak i po tej Mszy św. usłyszeliśmy o aktualnych zadaniach Fundacji Jana Pawła II. Ksiądz Prałat przedstawił jej wielostronne działania. Ośrodek Dokumentacji Pontyfikatu w Rzymie gromadzi i zabezpiecza, dla obecnego i przyszłych pokoleń, wszelkie pisma Jana Pawła II i to co o jego osobie i pontyfikacie ukazało się w świecie. Z wielkim zainteresowaniem słuchaliśmy o działalności Domu Fundacji Jana Pawła II w Lublinie i o pomocy stypendialnej dla młodych ludzi z Europy Środkowej i Wschodniej.

Na spotkaniu w sali parafialnej w Lund, wspomnienia księdza S. Wylężka o Janie Pawłe II (jedne radosne, świadczące o wielkim poczuciu humoru Papieża, inne wzruszające), przypominanie treści jego przesłań, przeplatały się ze śpiewem ulubionych przez Papieża pieśni: *Abba Ojcze*, *Barka* i innych. Ważnym tematem w nauczaniu Jana Pawła II, podkreślił Ksiądz Prałat, były wzajemne związki pomiędzy kulturą i wiarą. Człowiek urzeczywistnia się poprzez kulturę i przez kulturę żyje naprawdę ludzkim życiem. Wiara nie poparta kulturą jest jakby zawieszona w próżni.

Spotkanie majowe w kościele w Lund zakończyliśmy tradycyjnie, jak co roku, kierując nasze myśli i serca ku Maryi, śpiewając wspólnie *Apel Jasnogórski*.

Czas płynął szybko. Odwiedziliśmy kilka ciekawych miejsc w Lund. Zatrzymaliśmy się w katedrze (obecnie protestanckiej) z XII wieku, która jest jedynym przykładem sztuki romańskiej na północy, ze wspaniałymi murami i dolnym kościołem. Na cmentarzu modliliśmy się przy grobach Polaków - byłych więźniów obozów koncentracyjnych przewiezionych do Szwecji i zmarłych tutaj ze skrajnego wyczerpania.

Na przylądku Kullen w okolicach Helsingborga można było podziwiać piękną, dziką przyrodę szwedzką. Tu w małej rybackiej wiosce Arild, obecnie popularnym miejscu letniskowym, znajduje się dom rekolekcyjny i wypoczynkowy z kaplicą. Jest to od przeszło 80 lat dar szwedzkiej artystki, Gizeli Trapp, która w 1910 roku przeszła na katolicyzm. Wraz z rodziną ofiarowała również ziemię i środki na cele Kościoła katolickiego w Helsingborgu.

Wieczory spędzaliśmy z Gościem z Rzymu w gronie członków i sympatyków Towarzystwa Przyjaciół Fundacji na przedłużających się do późna wspomnieniach i poważnych rozmowach o aktualnych i trudnych sprawach. Wtedy dobrze jest wysłuchać wyważonych i spokojnych argumentów osoby duchownej.

Wizyta Księdza Prałata była nam wszystkim bardzo potrzebna i można mieć nadzieję, że wzmogła znacznie zainteresowanie Fundacją Jana Pawła II oraz przybliżyła słuchaczom jej cele.

Księdzu Stefanowi Wylężkowi składamy serdeczne podziękowanie za czas poświęcony naszym organizacjom. Zwykle kapryśna o tej porze pogoda sprzyjała nam. Niebo było błękitne jak w Italii, a słońce rozświetlało radośnie coraz dłuższe dni.

Jadwiga Kurkus

VISITE DE L'ADMINISTRATEUR DE LA FONDATION JEAN PAUL II EN SUEDE

Du 9 au 12 mai dernier, à l'invitation de la Mission Catholique Polonaise dans le sud de Suède et des Amis de la Fondation Jean Paul II, Mgr Stefan Wylezek a effectué sa première visite en Suède. C'est un pays luthérien qui peut s'honorer d'une constante augmentation du nombre de catholiques dans sa population. Selon les statistiques officielles, en 1940 on recensait à peine 4000 fidèles, en 1970 – 70 000, mais en 2000 déjà 140 000. Cette évolution est due pour une part aux conversions d'un certain nombre de Suédois

au catholicisme, mais aussi à l'immigration venant des pays catholiques - l'Eglise catholique en Suède est pluriculturelle, composée d'environ 70 nations. Jean Paul II est venu dans les pays scandinaves du 1er au 10 juin 1989. En Suède, il s'est arrêté à Stockholm et à Vadsten. Trois des cinq Sociétés des Amis de la Fondations Jean Paul II créées par Me Bozyslaw Kurowski, se trouvent dans le Sud, à Lund, Malmö et Helsingborg. L'église St Thomas d'Aquin à Lund a été créée grâce aux efforts d'un groupe des Polonais venus des camps de concentration après la IIe Guerre Mondiale. Au début c'était quelques pièces d'un immeuble d'habitation dans le centre-ville. L'église actuelle, toute neuve, a été consacrée en 1986. C'est dans cette église, le 11 mai dernier, jour de la Pentecôte, que Mgr Stefan Wylezek et le père Wieslaw Badan, recteur de la Mission, ont concélébré une grande messe d'action de grâce.

Les membres de Sociétés des Amis de la Fondation de Malmö, Helsingborg et Landskrone, se sont joins à notre communauté. Un ensemble musical de Helsingborg a accompagné les prières à l'église et ensuite les chants lors de la rencontre dans le local paroissial.

Mgr Wylezek, dans son homélie, a mis l'accent sur le fait que » nous ne sommes jamais seuls. Jésus n'a pas laissé les apôtres orphelins, en annonçant la venue du Saint Esprit pour leur remettre dans les cœurs tout ce qu'Il nous a révélé. » Nous non plus, en tant que disciples du Christ; nous ne sommes pas seuls dans nos décisions quotidiennes ou dans nos relations avec les hommes. Le Saint Esprit vient, unit dans le Christ, nous rappelle que Dieu est Amour, nous apprend comment nous aussi nous pouvons être Amour. Le Saint Esprit mène tout à la perfection.

Cette année, rappelle Mgr Wylezek, nous célébrions le troisième anniversaire du départ de Jean Paul II à la Maison du Père. „Même si chacun de ces anniversaires nous éloigne, de ce pontificat, nous sommes en même temps témoins d'un phénomène extraordinaire :– Jean Paul II vit toujours dans les cœurs et les esprits des hommes aux quatre coins du monde comme véritable témoin du Christ".

Nous avons pris connaissance des missions nouvelles de la Fondation Jean Paul II, dans ses différents domaines d'action : le Centre de la Documentation du Pontificat à Rome collectionne et préserve pour les générations à venir tous les écrits de et sur Jean Paul II; il va de plus, développer une section d'étude sur l'enseignement de Jean-Paul II. La Maison de la Fondation à Lublin doit prochainement pouvoir commencer son agrandissement et le programme boursier doit continer à aider les jeunes gens d'Europe Centrale et Orientale.

Lors de la rencontre amicale dans la salle paroissiale de Lund, les souvenirs de Mgr Wylezek sur Jean Paul II (certains joyeux, témoignant du sens d'humour de Saint Père, d'autres émouvantes), se sont mêlés aux chants tels Barka, Abba ou autres…

Un de grands thèmes de l'enseignement de Jean Paul II était, souligne Mgr Wylezek les relations entre la foi et la culture. L'homme se réalise dans sa culture et par la culture vit une vie réellement humaine. La foi non soutenue par la culture reste suspendue dans le vide.

Nous avons terminé notre rencontre, en ce mois de mai, mois marial, en tournant nos cœurs et nos pensées vers Marie et en chantant l'Appel de Jasna Gora.

Le temps passait vite. Nous avons visité la ville de Lund, la cathédrale (aujourd'hui protestante) du XII siècle, l'unique exemple de l'art roman dans le Nord avec ses murs monumentaux et son église souterraine. Nous nous sommes également rendus au cimetière pour y prier sur les tombes des polonais venus ici des camps de concentration et morts d'épuisement.

Sur le cap Kullen, près de Helsingborg nous avons admiré la beauté de la nature sauvage.

Dans un petit port de pêche Arild, devenu aujourd'hui une station balnéaire courue, se trouve aussi une maison de recollection et de repos avec une chapelle. C'est le don d'une grande artiste suédoise, Gisèle Trapp, qui s'est convertie au catholicisme en 1910. Elle, avec sa famille, a énormément aidé l'église de Helsingborg.

Nous étions heureux de passer nos longues soirées ensemble en parlant de nos souvenirs comme des choses très sérieuses, essentielles, où il est bon d'entendre des arguments pesés et tranquilles d'un homme d'Eglise. La visite de Mgr Wylezek nous a été vraiment bénéfique et nous pouvons espérer qu'elle a augmenté l'intérêt des gens pour la Fondation Jean Paul II et ses objectifs.

Nous remercions de tout cœur Mgr Stefan Wylezek pour ces moments consacrés à nos associations. Même le temps, d'ordinaire capricieux à cette époque, nous a été favorable. Le ciel était bleu comme en Italie et le soleil éclairait joyeusement les journées de plus en plus longues.

NOWOJORSKIE TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ FUNDACJI JANA PAWŁA II W AMERYKAŃSKIEJ CZĘSTOCHOWIE

W ostatnich latach Zarząd Towarzystwa Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II w Nowym Jorku stara się organizować Msze św. związane z rocznicą urodzin Ojca Świętego Jana Pawła II w różnych parafiach i kościołach. W tym roku dzień ten przypadł właśnie w niedzielę. Zarząd Towarzystwa postanowił zorganizować pielgrzymkę do

Amerykańskiej Częstochowy, aby w polskim sanktuarium Matki Bożej Częstochowskiej uczestniczyć we Mszy św., którą wcześniej zamówiliśmy. Od trzech lat dzień ten przeżywamy z mieszanymi uczuciami. Radość miesza się ze smutkiem, ponieważ jest to dzień urodzin, ale bez głównego bohatera tej uroczystości. I choć w sercach naszych żywe są wspomnienia z udziału w pogrzebie Jana Pawła II, podczas którego na placu św. Piotra zgromadziła się ogromna liczba pielgrzymów z całego świata, przybyłych by złożyć ostatni hołd doczesnym szczątkom Papieża, to jednak w naszych wspomnieniach pozostaje również żywy obraz Papieża, który w „Tryptyku rzymskim" zostawił nam zapewnienie*: «A przecież nie cały umieram, to, co we mnie niezniszczalne – trwa!»*. Dziękujemy Bogu za to, że dał Kościołowi tak wielkiego, wiernego i odważnego człowieka. Nasza obecność podczas Mszy św., którą 18 maja br. w sanktuarium Amerykańskiej Częstochowy celebrował prowincjał o. Krzysztof Wieliczko upewniła nas, że miłość jest ponadczasowa, że w sferze ducha nie ma rozstań. Wygłaszając homilię o. Krzysztof nawiązał do naszej organizacji, jaką jest Fundacja założona przez Ojca Świętego Jana Pawła II. Ojciec Wieliczko zaprosił nas również na spotkanie z ks. kard. Stanisławem Dziwiszem, które miało się odbyć w Amerykańskiej Częstochowie 22 czerwca 2008 r. Po Mszy św. udaliśmy się do kaplic, które są usytuowane na terenie sanktuarium. W kaplicy Miłosierdzia Bożego przed obrazem Pana Jezusa Miłosiernego odmówiliśmy o godz. 15.00 koronkę do Miłosierdzia Bożego. Umocnieni duchową atmosferą tego miejsca udaliśmy się w drogę powrotną.

Ponad miesiąc później członkowie Towarzystwa Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II z Nowego Jorku wraz z prezesem panem Mieczysławem Pająkiem i członkami Zarządu Towarzystwa ponownie wybrali się do Amerykańskiej Częstochowy na spotkanie z ks. kard. Dziwiszem. Przez całą drogę modliliśmy się i śpiewaliśmy pieśni religijne, przygotowując się do spotkania w nastroju powagi i radości. Wiele osób z naszej grupy pielgrzymkowej miało możliwość już wcześniej spotkać Ks. Kardynała w Rzymie. W sanktuarium Matki Boskiej Częstochowskiej w Pensylwanii ks. kard. Dziwisz w asyście biskupów i księży przewodniczył uroczystej Mszy św. z udziałem wielkiej rzeszy pielgrzymów z różnych stron Ameryki. Obecny był Ambasador RP w Waszyngtonie i Konsul generalny w Nowym Jorku, przedstawiciele różnych organizacji religijnych i świeckich. Wygłaszając homilię Ksiądz Kardynał nawiązał do osoby umiłowanego Ojca Świętego Jana Pawła II, który nauczał o wrażliwości na ideały, o wartości dobra, piękna i miłości, co łatwiej pozwala znaleźć drogę do Boga i zauważyć drugiego człowieka. W dalszej części wystąpienia kard. Dziwisz pozdrowił Polonię od miasta Krakowa, miasta polskich królów i wielu świętych, gdzie ma swoją siedzibę jako metropolita. Zapewnił nas o modlitwach, które zanosi i będzie zanosił w Katedrze Wawelskiej, w łagiewnickim Sanktuarium Bożego Miłosierdzia, z którego płyną żarliwe modlitwy o miłosierdzie Boże dla nas i całego świata. Po tej chwytającej za serce homilii udaliśmy się z procesją na dziedziniec sanktuarium, gdzie niedawno została ukończona droga tajemnic różańcowych z pięknymi postaciami odtwarzającymi biblijne sceny. Idąc z nami w procesji Ksiądz Kardynał poświęcił mijane figury, mające pobudzać wiernych do gorliwej i wytrwałej wiary i miłości.

Po posiłku i poobiedniej przerwie miał miejsce koncert, w którym również uczestniczył Metropolita Krakowski. Poproszony o wspólne zdjęcia chętnie godził się na nie, pozostając w ten sposób na długo w naszej pamięci. Ten dzień w amerykańskim sanktuarium Matki Boskiej Częstochowskiej dostarczył nam wielu wrażeń i pięknych duchowych przeżyć.

Jadwiga Kruk

CERCLE DES AMIS DE LA FONDATION JEAN PAUL II DE NEW YORK A CZESTOCHOWA AMERICAINE

Depuis quelques années déjà les responsables du Cercle des Amis de la Fondation Jean Paul II à New York organisent des Messes d'anniversaire de la naissance du Saint Père Jean Paul II dans les diverses paroisses et églises de la ville. Cette année l'anniversaire tombait un dimanche et le Cercle a décidé d'organiser un pèlerinage à Czestochowa américaine pour participer à la Messe dans ce sanctuaire polonais de la Vierge de Jasna Gora.

Depuis trois ans, notre joie, en commémorant cet anniversaire, est teintée de tristesse - Jean Paul II nous a été si proche et maintenant il nous manque.
Le souvenir de ses obsèques, où le monde entier est venu lui rendre un dernier hommage n'atténue nullement celui, toujours vivant, de l'avoir vu et entendu dans ce sanctuaire.

"*Ce n'est pas entièrement que je meurs. Ce qui en moi est indestructible, demeure*". Nous rendons grâce à Dieu d'avoir donné à l'Eglise un homme aussi grand, fidèle et courageux.

En participant à cette Messe, célébrée le 18 mai par le Père provincial Krzysztof Wieliczko, nous avons encore mieux compris que l'amour ne se perd pas dans le temps et que dans la vie spirituelle il n'y a pas de séparation. Père Krzysztof, dans son homélie, a présenté la Fondation créée par Jean Paul II et nous a invités à la rencontre avec le cardinal Stanislaw Dziwisz le 22 juin.
En visitant, après la Messe, les diverses chapelles du sanctuaire, nous nous sommes arrêtés pour une plus longue prière à la chapelle de la Miséricorde Divine.
Nous sommes rentrés spirituellement enrichis.

Un mois plus tard, les membres du Cercle des Amis de la Fondation Jean Paul II de New York, avec leur président Mieczyslaw Pajak, reviennent au sanctuaire pour rencontrer le cardinal Dziwisz. Tout au long de ce voyage en Pennsylvanie nous avons prié et chanté dans la joie.
Certains d'entre nous ont déjà eu l'occasion de rencontrer le cardinal à Rome.

Ici, notre hôte prestigieux a célébré la Messe avec de nombreux évêques et prêtres devant un grand nombre de pèlerins venant de toute l'Amérique parmi lesquels l'Ambassadeur de Pologne à Washington, le Consul Général de New York et des représentants de diverses organisations religieuses et laïques.

Son Eminence le cardinal Dziwisz, dans son homélie, rappelait la silhouette du Bien-aimé Jean Paul II, celui qui enseignait la sensibilité aux idéaux, la valeur du bien, de la beauté et de l'amour qui facilitent tellement la recherche de Dieu et la rencontre de l'Autre. Il a transmis à la Polonia américaine le salut de la ville de Cracovie, ville de rois et de saints, dont il est l'évêque métropolite. Il nous a assurés de ses prières dans la cathédrale de Wawel et au sanctuaire de la Miséricorde Divine à Lagiewniki.

Nous sommes allés ensuite en procession dans la cour du sanctuaire récemment décorée par des statues représentant des scènes bibliques des mystères du rosaire. Mgr Dziwisz les a bénies pour qu'elles éveillent l'ardeur et l'assiduité dans l'amour et la foi.

Une séance photos, à laquelle notre hôte se prêta volontiers, a terminé cette magnifique journée si riche en émotions.

QUELQUES EGLISES PROTOCHRETIENNES A ROME

Dr Elzbieta Rdzawska chargée de cours en Histoire de l'Architecture Universelle de la Faculté Polytechnique d'Architecture de Silésie à Gliwice, grâce à la bourse de la Fondation Jean Paul II offerte par Mme Barbara Kielczynska-Birch a pu réalisé son programme de recherche intitulé "L'architecture des basiliques et églises protochrétiennes. Essai de systématisation des modifications de dispositions spatiales sur l'exemple des quatre édifices sélectionnés".

La riche documentation photographique et les recherches accumulées à Rome lui seront utiles dans son travail avec les étudiants.

La bourse fondée par Barbara Kielczynska-Birch existe depuis 1997. Membre du Cercle des Amis de la Fondation Jean Paul II à Washington, Mme Kielczynska-Birch laisse par son testament les fonds nécessaires pour la création, par la Fondation, d'une bourse d'études dans les domaines de l'art et de l'architecture chrétiens. 12 personnes déjà ont pu profiter de cette bourse et la Fondation travaille ainsi pour la propagation de la connaissance de la richesse de la culture chrétienne.

Grâce à la Fondation Jean Paul II, j'ai eu la chance d'effectuer, entre le 9 juin et 9 juillet 2008, un "voyage dans le temps" – c'est-à-dire marcher sur les traces des Apôtres et des premiers chrétiens. J'étais tout particulièrement intéressée par les premières basiliques et églises chrétiennes. Bon nombre d'entre elles ont subi d'importantes modifications et pour certaines j'ai dû descendre profondément sous terre.

J'ai énormément été aidée dans mes recherches par l'équipe de la Fondation Jean Paul II – j'ai été munie de tous les certificats nécessaires et même d'une autorisation du Ministère de l'intérieur italien me permettant de descendre dans les sous-sols de l'église S. Pudenziana et d'y prendre des photos.

Pourquoi d'abord les églises protochrétiennes? Comme croyante et architecte de formation, j'ai voulu conjuguer

ces deux intérêts si importants pour moi. Comme architecte et historienne donc, j'ai voulu approfondir l'histoire des premiers chrétiens et mieux comprendre comment la culture chrétienne s'enracinait dans le sol romain, comment les éléments de la culture romaine ont été adaptés par la naissante, mais très dynamique, culture chrétienne. Comme chrétienne, j'ai voulu me trouver en ces lieux où séjournaient les Apôtres et priaient les premières communautés chrétiennes. J'ai voulu "m'abreuver" dans ces anciennes ardeurs d'esprit, marcher sur les sols que leurs pieds ont jadis foulés, me trouver dans les mêmes pièces qu'eux…

Je me suis intéressée à la période du IIe au VIIe siècle. La période qui se divise en deux : d'abord celle du début du IIe siècle et jusqu'à la reconnaissance du christianisme comme religion d'Etat par l'édit de Milan en 313 qu'on appelle la période de catacombes, et ensuite celle où l'Eglise reste sous l'égide des empereurs où sont construites les premières basiliques.

Les fidèles se réunissaient d'abord dans les villas romaines, ensuite, lorsque le nombre de chrétiens grandissait fortement, les maisons de prière ne suffisaient plus et l'on a commencé à construire les basiliques.
La villa romaine enfermait en son sein un espace ouvert, entouré par des colonnades, avec un bassin ou une fontaine au centre, que l'on appelait atrium. Autour de cet atrium se trouvaient des pièces plus petites.

Une de ces villas appartenait au sénateur Pudente et dessus d'elle a été construite la basilique S. Pudenziana. St Paul, comme l'atteste la 2e Lettre à Timothée (2 Tim 4,21), connaissait Pudente et séjournait dans sa villa.
Descendre dans le sous-sol de cette basilique était pour moi particulièrement émouvant. M. Mario Antonucci, qui était mon guide, avait tant d'histoire à raconter... Nous dévions mettre des casques et descendre 2O mètres sous le sol de la basilique qui, elle-même, est située au-dessous du niveau de la rue actuelle (via Urbana). Sous cette basilique se trouve un véritable "réservoir archéologique" où ont été découvert de nombreux trésors d'histoire parmi lesquels p.ex. des fragments du sol pavé du Ier s. avant J.-C. C'était vraiment un voyage dans le temps. Ce réservoir archéologique dépasse les limites de la basilique et l'on a pu y découvrir aussi un fragment d'une antique route romaine.

Un autre endroit m'a touché autant. En entrant dans la bsilique S. Martino ai Monti à la façade et à l'intérieur baroques je ne m'attendais pas à une telle surprise… Je me suis adressée à un frère qui priait assis sur un banc en lui montrant le certificat de la Fondation. Avec un sourire, il m'a conduite dans l'entrée qui se trouve sous le grand autel et dit : "Signora, a sinistra prego. Bye, bye". J'ai poussé une très vieille porte et me suis trouvée face à un intérieur du IVe siècle. L'émotion est grande, même si on y dépose maintenant certains objets inutiles et encombrants, on y ressent aussi quelque chose de l'esprit de premiers chrétiens. Nous y voyons comment de nombreux éléments de la culture romaine ont été adaptés et réutilisés par les chrétiens. Par endroits nous remarquons par exemples les colonnes antiques qui soutiennent les églises.

Certains temples ont été partiellement ou entièrement adoptés comme églises, tel le Panthéon. Dans la basilique S. Maria Maggiore les colonnes d'un temple antique ont été utilisées. Impossible de citer tous les exemples de ces adaptations. .Toutes les périodes d'histoire s'entremêlent autour de la substance antique originale, le moyen-âge, la renaissance, le baroque. C'est peut-être pour cela que Rome est appelée "ville éternelle".

Elżbieta Rdzawska